

Myndighed; thi det er de 4 Revisorer i For-
 ening, som skulle udvalges af de respective
 Thing, der skulle efter § 53 i Grundloven
 udøve denne Myndighed, og jeg kan ikke vel
 tænke mig, at et enkelt Sat af disse Revisorer
 kunde være bemyndiget til at foretage de Op-
 lysninger, som Revisorerne som en Hæelhed
 kunne forlange. Biskop vil Revisionen, naar
 den i sin Tid bliver ordnet, tildeels virke ved En-
 kelte, da de maae dele Forretningerne mellem sig;
 men saa handle disse Enkelte paa det Heles
 Vegne, hvormod det vilde kunne lede til For-
 virring, hvis disse af de forffjellige Thing
 udvalgte Statsrevisorer skulde udøve, hver for
 sig, en selvstændig Myndighed. Det havde
 derfor vist været at ønske, at der kunde have
 været truffet nærmere Overenskomst mellem
 Thingene om, hvorledes denne Gjenstand skulde
 behandles, for der blev foretaget noget, og Fi-
 nantsudvalget har ogsaa meent, at derfor
 kunde sørges; men det kunde naturligtviis kun
 indstille en Betænkning til det nærværende
 Thing, angaaende hvad det fandt at være den
 retteste Behandlingsmaade, og det bliver saa
 nærværende Things Sag, at tage Beslutning
 derom og tillige at tage under Overveelse, hvorvidt
 nogen Meddelelse derom skulde komme til Fol-
 kethinget. Den Forholdsregel, som Landsthin-
 gets Finantsudvalg i sin Fleerhed havde bragt
 i Forslag, var heller ikke af den Beskaffenhed,
 at den kunde komme i nogen forstyrrende Con-
 flict med, hvad der kunde foretages fra det an-
 det Things Side; thi det var Mænd, som blot
 skulde afgive Betænkning til Thinget, hvorefter
 Beslutningen med Hensyn til Statsrevisorerne
 Udvalgelse, Gagering og Instruering skode
 tilbage.

Ordføreren: Den ærede 3de Lands-
 thingsmand for 3de Kreds (Wessely) maa
 forlade mig, at jeg ikke har gjort mig skyldig
 i nogen Ucorrecthed ved at paaberaabe mig
 Finantsudvalgets Forslag om Statsrevisorer
 som Hjemmel for, at Udvalget har været ganffe
 enigt i at tilraade Thinget, at udsætte Valget
 af Statsrevisorer indtil Nøgstdagen næste Gang
 kommer sammen; thi det indeholdes med ud-
 trykkelige Ord i Betænkningen. Om det ærede
 Medlem under Forhandlingerne i Udvalget har
 yttret en afvigende Mening, skal jeg ikke sige,

jeg erindrer det ikke. Men i alt Fald forhold-
 der det sig saaledes, som den ærede Taler, der
 nys satte sig, nævnte, at det ikke paa saadan
 Maade blev udhævet, at den høitærede For-
 mand, som har skrevet Udvalgets Betænkning,
 har fundet sig foranlediget til at udtrykke den
 Mening, som det ærede Medlem siger, at han
 skal have udtalt. Denne Berigtigelse fandt
 jeg, paa Udvalgets Vegne, at burde fremsætte.

Wessely: Jeg skal i Anledning af, hvad
 den ærede Taler yttrede, bemærke, at jeg ikke
 var den Gæste i Finantsudvalget, som var
 af den Mening, at Valget burde foregaae
 strax. Jeg, tilligemed et andet æret Medlem,
 vedblev at forfægte den samme Mening, som
 vi havde anseet for rigtig, da vi vare blandt
 de 4, som af Finantsudvalget bleve betroede
 det Hverv, at samles med 4 andre Medlemmer
 fra Folkethinget, for at tage denne Sag under
 Overveelse. Hvorledes den Misforstaaelse er
 opstaaet fra Formandens Side i Finantscomi-
 teen, med Hensyn til at vi ikke skulde have
 udtalt os bestemt nok om, at vi ikke vare
 enige i dette Punkt, det er forsaavidt af
 mindre Betydenhed; men jeg har troet, at
 maatte udhæve dette Punkt, for at det ikke
 skulde synes, at jeg her i Salen forsvarede en
 anden Anskuelse, end den, jeg havde vedkjendt
 mig i Udvalget.

Unsgaard: Jeg maa tillade mig at be-
 mærke, at jeg har været enig med den ærede
 Landsthingsmand, som nys talte, i Comiteen,
 og yttret mig for, at Valget burde finde Sted
 strax. Imidlertid, da nu saa lang Tid er
 gaaet hen siden den Tid, saa der vel neppe
 kunde være den fornødne Tid til at forberede
 sig til et saadant Valg, vil jeg indrømme, at
 jeg nu ikke videre insisterer paa denne Mening,
 men jeg troer dog at burde udtale, at det tid-
 ligere har været min Mening, og at jeg har
 yttret mig saaledes i Udvalget.

Orsted: Jeg erindrer meget godt, at der
 var enkelte Medlemmer, som tidligere havde
 yttret sig i denne Retning. Men jeg troer
 sikkert at erindre, at der den Tid, da der blev
 Spørgsmaal om, hvorledes Betænkningen skulde
 blive affattet, ikke i saa Henseende i Udvalget
 yttrede sig noget Dnsse om, at der skulde tales
 om denne Disfens, og den ærede Taler, der